

Η ΔΙΑΟΛΑΠΘΗΚΗ,

ΤΟΜ. Β'

ΑΡΙΘ. 29.

Συνδρομή προκληρωτά,
 δια τούς έντός του Κράτους κατά
 τριμηνίαν Σελ. 2.
 Δια τούς έν Ελλάδι Δραχ. 4.
 Δια τούς έν Τουρκία. Γρ. 20.

Τιμή καταχωρήσεως, ή γραμμή 66. παλαιοδς 2.
 Αί συνδρομαί γίνονται ένταύθα εις τό Υπογραφείον ΗΛ-ΦΑΛΛΑΔΙΑΣ.
 Αί επιστολαί επιγράφονται προς τόν ένταύθα Συντάκτην τής:
 ε δ ι α ο λ α π ο θ ή κ η ς

Κεφαλληνία 11 Μαρτίου 1861.

Ἐλάβαμε τὰ κάτωθεν πραχτικά ἀπό Κέρκυραν, καί σπεύδουμε νάν τὰ χαρίσουμε εις τήν Κοινήν Περιέργειαν, γιά νά δείξουμε πῶς ἡ Ἀποθήκη μας εἶνε καί ἐπίσημος! . . .

ΠΡΑΧΤΙΚΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

(Εἶδες Παρατηρητήν 2 Μαρτίου 1861.)

Ἡ ἔναρξη τῆς 3ης Βουλευτικῆς συνόδου τοῦ 11ου Κοινοβουλίου.

Σήμερον 1η Μαρτίου 1861, εις τήν Βουλὴν, κ.τ.λ. . . . Ὁ Πρόεδρος ἀναγινώσκει τὴν ἀκόλουθον Διαμαρτύρησιν, τὴν ὁποίαν ἔλαβε ἀπὸ τοὺς εις αὐτὴν ὑπογραμμένους τρεῖς Βουλευτάς.

« Κύριε Πρόεδρε. »

« Ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς τῆς 8 Μαρτίου (κατὰ τὸ ἔτος τοῦ σκύλωνε τῶν αἰρετικῶνε) καί 24 Φεβρουαρίου (κατὰ τὸ ἔτος τὸ Ἐθνοσωτήριο τὸ 'δικόμας) 1850, βασιζομένη ἐπὶ τῶν ἀναμφισβητήτων λαμπρῶν Σαλτιμπανκιωνίμας, ἀναιρεῖ εις τὸν Ἄρμοσθην τὸ δικαίωμα τοῦ νά ἐμφανίζεταί ὡς Ἄρχων τῆς Πολιτείας εἰς τὴν Βουλὴν, ἵνα ἐκφωνῇ λόγους. »

« Ἄλλ' ὁ Ἄρμοσθης, σὰ νά μὴν ἀξίζανε τίποτες ἡ οὐλοπλάσμαστέςμας ἰδιεξιούσνε, σὰ νά μὴν ἐγνώριζε τὴν ἀπόφασήμας, σὰ νά μὴν ἦχε τὰ ρεῦτῆ μῆτε τὰ τῶσα καὶ τῶσαμας ἀνδραγαθήματα ποὺ ἐχορτάσανε τοὺς καίμενους τοὺς λιπίδες, ἐπιμένει (ὁ ἀυθαδής!) νά ἔρχεται νά μάς βάνη λόγους! . . .
 » Τὸ τόλμημα τοῦτο τοῦ Ἄρμοστοῦ, ἀντιβαίνει εις τὴν

» Ἐθνοσωτήριο Μηχανὴν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν κρέμονται καί Ὀρησκεία, καί Σαράγια, καί Πατρίδα, καί Πάγα: .
 » διαμαρτῆρονται οἱ ὑποφαινόμενοι Σαρταδόροι εὐελπιζόμενοι, μὲ πεντ-ἕξην σάρτους ἀκόμη, νά 'περίσσει' ἐνδόξως ὅλην τὴν Βουλευτικὴν Καρκαμπάνα, καί νά 'ερεθούνε μὲ διάφορότους εις τὸν Ἐδούλα τῶν σκμῶν ἐκλογῶν. »

« Παρακαλεῖσθαι οὖν, Κύριε Πρόεδρε, ν' ἀναγινώσεται εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παρούσαν Ἐθνοσωτήριόμας Διαμαρτύρησιν, γιά νάν τ' ἀκούσῃ ὅλα τούτα ὁ Ἄνιμογιάννης, καί νά εἰδῇ πόσος ὁ πατριοτισμός ἡμας. »

ΚΟΣΜΑΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΕΡΙΚΙΟΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΟΜΠΑΡΔΟΣ.

Ἀκολούθως,

Ὁ Κύριος Δάνδολος ἔχει τὸν λόγον. Ἀρχίζει ἐπὶ τοῦ βήματος νά διαβάσῃ τὴν Ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ἰπουργόν. . . . Οἱ Βουλευταὶ ἀρχίζουν κ' ἐκείνοι ἀπὸ ἕνα-ἕνα νά φεύγουνε. . . . Ἡ Αἴθουσα ἀκούει ἐν πλήρει σιωπῇ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς Ἐπιστολῆς, ὅταν ὁ καίμενος ὁ Δάνδολος, σκυρόντας τὰ μάτια, βλέπη πῶς εἶναι μόνοστυ εἰς τὴν Αἴθουσαν! « Becchi! . . . » φωνάζει μὲ δίκαιην ἀανάγκησιν ὁ καίμενος ὁ Δάνδολος, « Za xe così che me la fè anche al Casia! . . . »

Ἀκολουθοῦνε χειροκροτήματα, καί οἱ Βουλευταὶ ζαυμαπίνοντε.

Ὁ Κύριος Λομπάρδος ἔχει τὸν λόγον. Ἀνεβαίνει ὅθεν ἐπὶ τοῦ βήματος, καί προτείνει τὴν ἀμεσην ἔξωσιν τῶν Ἄγγλων, καί τὴν ἀμεσην ἔνωσιν μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ Κύριος Χαριτάτος, μεσολαβίζοντας διὰ τοὺς Ἄγγλους, ζητᾷ νὰν τοὺς δωθῇ καιρὸς νὰ πάρουν τὴν καταρρόλες τοὺς καὶ τὰ μπουρλιατοὺς, τὰ σκουτιάτοὺς ἀπὸ τὴν πλύτρα καὶ τὰ στιβάλιατοὺς ἀπὸ τοῦ Τσαγκάρη... Μὰ τίποτις! Ὁ Λομπάρδος εἶναι ἀδυσώπητος, καὶ οἱ Ἄγγλοι φεύγουν ἀπὸ τὴν Ἐφτάνησο ποῖς μὲ τὴν βετα ντὲ κάμερα, καὶ ποῖς μὲ τὰ στιβάλιατοὺς τρύπια!...

Ἡ ἀμεση ἔνωση ἔβρισκε δυσκολιές. Ὁ Χαριτάτος παρατρᾷ πὼς γιὰ τὴν ἔνωση θὰ χρειαστῇ πολλὰ φαράκολλα, καὶ δὲν ὑπάρχει τόση στὸν Τόπο.

Ὁ Λυθαδᾶς τοῦ ἀποκρένεται πὼς ὅση λείψη τὴν ἀποσώσονται μὲ ψωμί μασιμμένο.

«Ναί, τοῦ φωνάζει ὁ Ντάντολος, ἀν ἦναι φρονημάδα νὰ ὀγάνουμε τὸ ψωμί ἀπὸ τὸ στόμαμας ἀφοῦ τὸ μασιμμε.»

«Νὰ πᾶς, λέει ὁ Λυθαδᾶς, νὰ διαβάξῃς τὴ Γραφήσου στὸ Καζίνο, καὶ νὰ μᾶς ἀφήσῃς ἀναπαμένους.»

Ὁ Δάντολος ἐτοίμαζε μιὰ μπουνιά γιὰ τὸ Λυθαδᾶ, ὄντις, ἀνοίγῃ ἢ πόρτα καὶ ἔμπαίνει ἢ αὐτοῦ ἔξοχότης!...

Ἡ αὐτοῦ ἔξοχότης ἔχει τὸν λόγον.

«Δὲν ἔχει τίποτις!» Φωνάζει ὁ πατριώτης Βερίκιος,

«Τὸν ἔχει, τὸν ἔχει» τοῦ φωνάζουν οἱ ἄλλοι.

«Δὲν τὸν ἔχει, γιατί δὲν τὸν ἐγύρεψε.»

«Δὲν τὸν ἐγύρεψε, γιατί τὸν ἤφερε ἀπάνουτου.»

«Δὲν τὸν ἔχει.»

«Τὸν ἔχει.»

«Σιωπή!»

«Σχασμός!»

«Φθάνει!»

Ἀκολούθως ἢ αὐτοῦ ἔξοχότης διαβάξει,

«Ἐκλαμπρώτατε Πρόεδρε,»

«Εὐγενέστατοι Κύριοι,»

«Ἡ Ἄγγλια σᾶς εὔχεται γνώση καὶ συνειδήση. Ἡ

«συνειδήση, ἀγκαλὰ βραδεῖα, ἤθελεν ὅμως φυλά-

«ξῆ τοὺς λαοῦσας ἀπὸ τὰ περαιτέρω ἐπακόλουθα

«τῆς Δημοκρατίας ἢ γνώση, ἤθελε φυλάξει ἐσᾶς ἀπὸ

«τὴν περεταίρω ἀγανάχτησιν τῶν λαῶνας. Ἐνωῶ, Κύ-

«ριοι, τὸ δεινὸν τῆς θέσηςσας· σεῖς, Κύριοι, εἶσθαι πάρα

«πολύ μπισμένοι στὴν Κομωδία ποῦ παραστένετε,

«γιὰ νὰν τὴν τελειώσετε διαφορετικὰ ἀπ' ὅτι ἕως τώρα

«τὴν κάμετε. Ναί, Κύριοι, τὸ βλέπω καὶ ἐγὼ, σεῖς δὲν

«ἔχετε πολλὰ τὰ ὀπίσω καὶ, πιστέφετέμου, συλλογι-

«ζόμενος τῆ θέσηςσας, σᾶς οἰκτεῖρω! Ἴδοῦ, εἶπα συχνά

«μὲ τὴν σκέψημου, ἰδοῦ ὑποκείμενα ποῦ ἤθελε διακρίνονταί

«εἰς τὴν κοινωνίαν εἰς τὴν ὁποίαν ζοῦνε, ὑποκείμενα ποῦ

«ἤθελ' εἶναι φυλά θεμένα στὴν ὑπόληψιν τῶν ἀρίστων τοῦ

» Τόπουτους, καὶ ποῦ ὅμως ἔνατους πρῶτο ἀμάρτημα καὶ

» ἢ ἐπιμονήτους ὁ ἕκτενο, τοὺς βιάζει τώρα νὰ μὴν ἔχουν

» ἄλλου καταφύγιο παρὰ στὴ μέθη τοῦ ἀμαρτήματος

» τοῦ ἰδίου! Ἄλλ' ἀν Κύριοι, δὲν ἠμπορεῖτε γὰ ξεφύγετε

» τὸ δεινὸν τῆς θέσηςσας, ἠμπορεῖτε τοῦλάχιστον νὰ

» μὴν τὴν ἐπιβαρίντε περισσότερο. Σεῖς ἀρχίσετε σήμε-

» ρα τὴν ὑστερὴν Πράξιν τῆς Κομωδίαςσας, ἐλπίζοντες

» διὰ τῆς ἐπιμονῆσας νὰ κάμετε τοὺς λαοὺς νὰ πι-

» στέψουμε πὼς τῶ ὄντι πεπεῖθησῃ εἶναι ἢ δι-

» κῆσας· καὶ ἰδοῦ, Κύριοι, τὸ ὑστερο καὶ τελειοτικὸ

» σφάλμασας, ἐπειδὴ ἢ ἐπιμονῆσας γιὰ τὴν ἔξακολου-

» θησιν, δὲν καταπεῖθει κανῆνε πὼς ἢ Κομωδία δὲν εἶν

» Κομωδία, πὼς ἢ εὐγενείαςσας δὲν εἶσθαι Ἰποκριταί

» καὶ μόνον ἢ περαιτέρω ἔξακολούθησιν θὰ σᾶς δείξῃ

» Ἰποκριτὰς σουρισμένους ἀπὸ τὸ Δημόσιον. Ἡ Ἐφταν-

» νῆσια δημόσια γνώμη δὲν ἀγαπᾷ διόλου τὴν ἔξακο-

» λούθησιν τῆς Κομωδίαςσας, ἀκολούθως δὲν σᾶς τὴν

» ζητᾷ· καὶ σεῖς, Κύριοι, ἐμποροῦσεται νὰ ὠφελῆθητε

» ἀπὸ τὴν μὴ-ἀπέτησιν τῆς Δημόσιας Γνώμης τοῦ Τά-

» πουςσας γιὰ νὰ ἡσυχάσεται, καὶ νὰ μὴ γένετε περισ-

» σότερο καταφρονητοὶ καὶ περιγέλαστοι.»

«Σχεσθῆτε, Κύριοι, τὰ λόγιαμου, καὶ ὠφελῆθητε

» ἀν ἐπιθυμᾶτε, ἀπὸ αὐτά.»

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀπήντησεν ὡς ἔξῃς.

«Ἀπαντόντας προσωρινῶς εἰς τὴν Ἰμετέραν μὲ Ἰ

» φιλὸν, διὰ τὸν εἰς τὴν Ἰμετέραν μὲ ἦτα λόγον, δρᾷ-

» τω τὴν περίστασιν ἵνα διαβεβαιώσω τὴν Ἰμετέ-

» ραν μὲ Ἰ φιλὸν ὅτι, ἢ Ἰμετέρα μὲ ἦτα ἤθελεν εἶ-

» σθαι εὐτυχῆς, ἀν ἐμποροῦσε... καὶ ἐπιθυμοῦσε νὰ

» ἤδύνατο... Μὰ! ἔξοχώτατε, ἐκεῖος ὁ Ἄνεμογιάν-

» νης, ἐκεῖος ὁποῦ κάθεται ἀντίκρυμάς... σὲ ἀντι-

» ζηγιαίνει πάρα πολὺ στὰ ζήγια τοῦ Συμφέροντος!..

» Ἡ Ἰμετέρα μὲ Ἰ φιλὸν, δίδοντας εἰς τὸν Ἄνεμογιάν-

» νη τὴν ἐξουσία νὰ δίνῃ ἐπαγγέλματα, ἐμοίρασεν οὐ-

» τωπὼς τὰ ἀίσθηματάμας μεταξὺ Ἀρμωστοῦ καὶ

» Ἄνεμογιάννη.—Ἡ Ἰμετέρα μὲ Ἰ φιλὸν ἔπρεπε νὰ προ-

» εἶδῃ τοῦτο, διὰ τὸ ὁποῖον, τὸ πταίσμα δὲν εἶναι ὄλο

» ἴδικόμας... Πρέπει ὅθεν νὰ Σᾶς εἰπῶ, ἔξοχώτατε,

» ὅτι, «Οἱ Ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἰονίου Λαοῦ συναισθάνουν-

» ται τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐξάσκησιν

» τῶν ἱερῶν αὐτῶν καθηκόντων μετ' ἐλευθερίας,

» πατριωτισμοῦ, ... καὶ, (γιὰ ἵκνομήσου) μετὰ

» μετὰ μεγίστης συνέσεως.»

Ἀκολούθως, ἢ συνλευτικῆς ἀνεδέχθη διὰ τὴν αὔριον.

Εἶμαι παρακαλεσμένος ἀπὸ τὸν Κύριον Γεώργιον Κου-

λέντη γὰ δηλώσω (καὶ ἰδοῦ τὸ κάμνω εὐθύς) ὅτι, ὁ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ

Κύριος τούτος δὲν παραδέχεται ὅσα κατὰ τοῦ Κυρίου Λομπάρδου ἐξέφρασα, καὶ ὅτι ἐπιδοκιμάζει τὴν ἀπόφασιν ἐκείνην τῆς Βουλῆς ἢ ὅποια κατεδίκασε τὸν Λύχνον μου ὡς ἀνήθικον καὶ ἄθρησκον. Ἄν κανεὶς ἄλλος ἐπιθυμᾷ μίαν ὁμοίαν δήλωσην, εἶμαι ἔτοιμος.

ΑΝΔΡ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Ἡ ἄλλη Πρώτη Κυρία Χριστίνα Στερνίνη ἔκαμε τέλος τὴν πρὸς ὄφελος ἐσπερίδα τῆς, κατὰ τὴν παρελθούσαν πέμπτην, τὸ Θέατρον δὲν ἐχώρει οὐδὲ βελόνην. Χάρις δὲ εἰς τὸ φιλόμυσόν μας καὶ συμπαθὲς Κοινὸν καὶ εἰς τὰς ἐνεργείας καὶ θεατρικὰς ραδιουργίας τῶν Βρακιβελάδων ὁ δίσκος τῆς εὐεργετηθείσης ὑπερεξήλυσε, τὸ δὲ ποσὸν ἔφρασε παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν εἰς δίστ. 250, ἀπόδειξις αὐτῆ τρανωτάτη ὅτι, ἀπ' ὁποιοῦνδήποτε καὶ ἂν κινηθῇ ἡ χορδὴ τῆς συμπαθείας, ὅ ἀντιχεῖ πάντοτε εἰς τὰς καρδίας τοῦ γενναίου τούτου καὶ μεγαθύμου λαοῦ. Οἱ Κεφαλλῆνες συνδραμύντες τὴν νέαν ταύτην καλλιτέχνην δὲν ἀπέβλεψαν εἰς ἄλλο εἰμῆ εἰς τὸ δικαίωμα ὅπερ ὁ ξένος, ὁ καταδικώμενος, ὁ ἀδύνατος, ἔχουν ἀνεκαθεν εἰς τὴν προστασίαν τῶν νομιζόμεν ὅμως ὅτι ποσὸν εἰς ὄφελος ἤθελεν εἰσεῖτι αὐξήσει, ἐὰν τὸ κοινὸν ἤθελε λάβει ἐκ τῶν προτέρων γνώσιν τοῦ ἀληθοῦς προγράμματος, τῆς κατ' ἐκείνην τὴν ἐσπέραν Θεατρικῆς παραστάσεως—Τὸ καταχωροῦμεν χαριζόμενοι εἰς τὴν περιέργειαν τῶν κομφῶν ἀναγνωστῶν καὶ ἀναγνωστριάων μας, ὅσοι καὶ ὅσαι δὲν ἔτυχον νὰ παρευρεθῶσι :

ΘΕΑΤΡΟΝ Ο ΒΟΥΚΕΦΑΛΟΣ.

Ἄτακτοτάτη, γελοιοδεσάτη καὶ σκανδαλωδεστάτη παράστασις διὰ τὴν ἐσπέραν κτλ.

Πρὸς ὄφελος τῆς πρώτης Γυναικὸς

ΧΡΙΣΤΙΝΗΣ ΣΤΕΡΝΙΝΗΣ.

Ἡ ταπεινὴ καλλιτέχνης ἠξέυρει κάλλιστα ὅτι οὐδὲν κείνηται δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ἱμετέρου θαυμασμοῦ, πολλῶ ὅ ἦτον ἐπὶ τοῦ θεατρικοῦ σας ἐνθουσιασμοῦ, γνωρίζουσα ὅμως ἐκ ῥήμας καὶ πείρας τῆς τρυφερᾶς σας καρδίας τὰ γενναῖα αἰσθήματα, παρίσταται σήμερον ἐνώπιόν σας ἐκτελούμενη ὅτι προσφέρουσα ἱμῖν θέαμα μήποτε θεατρικὴν ἢ περιέργειαν, ἂν οὐκ ἄλλο, θὰ σας σπρώξει νὰ τὴν τιμωρεῖτε διὰ τῆς πολυπόλητου παρουσίας σας.

Πρόγραμμα τοῦ Θεάματος.

1.ον Χορὸς ἐκ τῆς Μελοκωμωδίας. « Ὅπου ἔχει πολὺ πιπέρι βάνει καὶ εἰς τὰ λάχανα »

ἐκτελεσθῶσήμενος ὑπὲρ τῶν Βρακιβελάδων διὰ τοῦ χρυσουργοῦ ἤχου κεντοῖων νομισμᾶτων βροχιδὸν ρίπτομένων ἐπὶ τοῦ δίσκου.

2.ον Χορὸς « Λεφτὸ καὶ Παπαντῆ » ἐκ τῆς Μελοκωμωδίας Γεροντῖνοι καὶ Σανκουλότοι, ἐκτελεῖται ὑπὲρ τῶν τοῦ ἐναντίου κόμματος. (α)

3.ον Ἐμφάνησις τῆς Εὐεργετουμένης ἐν μέσῳ παντοίων ἀνθοχαρροβολῶν—Βρακιβελάδας ποιητῆς, ἐνθουςῶλος καὶ μουσέμπνευστος, αὐτοσχεδιάζει τροπάριον ἐν ἤχῳ πλαγίου τρίτου, ἔπη πτερόεντα ποιητοχρόως καὶ ποιητοχρόως βαλλόμενα ἐκ τῶν βρακιβελαδικῶν θεωρείων—Ἀπελπιστικὴ παντομήμα « Πότος ὅς τσοῦ πάντεχε » ὑπὸ τινων νεανίσκων.

4.ον Καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις καὶ πλαστικαὶ εἰκόνες· Οἱ βρακιβελάδες προουσιάζουν ὡς τὴν Εὐεργετουμένην τὴν εἰκόνα τῆς ἔργον ἐξαισιῶν βρακιβελαδικῶν καλλιτέχνου περικοσμημένην ἀπὸ χρυσοκόλλητον κωρονίδα, ἀκροστίχων ἀναθημάτων κ. τ. λ· Ἐπευφημῖαι καὶ ἀνθοβολαὶ πρὸς τὴν εὐεργετουμένην, σφαιρικτικαὶ ἐπιδείξεις ἐκ μέρους παιδῶν καὶ παλιμπαιδῶν οἱ Βρακιβελάδες μακαρουνοβολοῦν, φαφανοβολοῦν καὶ φροδινοβολοῦν τὴν Μαρτσιάλην—Φιλοφρονητικαὶ ἀντενέργειαι Κυριῶν τινων ὑπὲρ τῆς Θείας καλλιτέχνου.. Ἡ Θεία Μαρτσιάλη ἀδειτὸ « Ah bello a me ritorna ». Οἱ δὲ Βρακιβελάδες ἐκτελοῦσι 25 σφαιρικτικὰς σκολιότητας (Variazioni fischianti) ἐπὶ τοῦ ὠραίου τούτου θέματος.

5.ον (Ὀπισθεν τοῦ παραπετάσματος) Διωδία ἐκ τῆς Νόρμας « Mira Norma » κτλ. ὑπὸ τῆς Θείας Μαρτσιάλης καὶ τῆς Βουκεφαλικῆς Ἐπιτροπῆς.

6.ον Διάφοροι Γυμναστικαὶ Ἀσκήσεις ὑπὸ τῆς Βρακιβελάδας, τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἄλλων.

7.ον Μονωδία ἐκ τῆς Μελοκωμωδίας « Fra i due litiganti il terzo gode » ἐκτελεῖται ἐπὶ κλειδοκουμβάλλου ὑπὸ τοῦ φιλόφρονος Ἐργολάβου.

Κλείει τὸ θέαμα διὰ—Τραγικοκωμικῆς ἐπεμβάσεως τῆς Ἀστυνομίας κατὰ τὸν ἤχον.

(α) Ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς προτάσεως, ὅτι δὲθεν εἶνε Μαρτσιάλη, διὰ τὸ ἄνθηθαι κατ' ἐκείνην τὴν ἐσπέραν ὁποῦροισματικῶς τυγχάνουσι, γελοῖσι δηλονότι ἔιντα βελόνι δεσ ρίπτονται εἰς τὸν δίσκον πτώχης νεανίδος, τὸ ἡμισέληνον εἰσπτήριον ἢ καὶ ὀλιγώτερον!!

α. 'Ηλεκίστα καὶ 'Ηπιόστα
β. Γη σου Γιάννη. Μπαρλαφίστα β.
Λήγει εἰς τὰς ὄρας 9 1/2
Γράττασι: ἐκτὸς τῆς συνδρομῆς τῶν Μαρτσιαλιστῶν.

Ληξούρι τῆ 6 Μαρτίου 1861.

Φίλῳ τῷ κατ' ἐμὸν. Συντάκτα,

Φίλοι: τίς μὲ εἶπεν ὅτι εἰς ἕναν ἀριθμὸν τοῦ Φεγγαρίου συντάκται αὐτοῦ εὐηρεσιόγησαν νὰ εἰπωσιν ὅτι ἐπιτρέψω, νὰ ἐπιστρέψω τὴν ἐφημερίδα τους, ὡς ἐπὶ τὸν σχεδὸν ὅλοι ἀπὸ τὸ Ληξούρι.
Ἐάν τούτο ἔχει ἀληθείας, καὶ ἐπειδὴ ἐκτὸς τῆς προσοχῆς ἡμετέρας εἰς ἐμὲ γίνεται, ἐννοῶ καὶ ποῖον ἄτρονον ὑπαίκοιεντὶ σὲ παρακαλῶ νὰ τυπώσῃς εἰς τὴν ἐφημερίδα τὴν ἐπισημὴν δῆλωσιν!
Ἐάν ἤθελε ποτὲ ἐνασχοληθῶ ν' ἀπαντήσω εἰς οἰανδήποτε προσβολὴν προερχομένην παρὰ τοῦ Συντάκτου τοῦ Φεγγαρίου, χάριν ὁμῶς τοῦ Δ.ρος Παναγῆ Σκαλτσούνη, ὁποῦ νὰ δηλώσω ὅτι μάλις ἐσύλλαβα τὴν ἰδέαν ν' ἀποπέμψω τὴν Ἐφημερίδα ἐκείνην, ἀφοῦ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ κατενόησα τὸν κύριον σκοπὸν τῆς, ὁ ῥηθὴς Κ. Σκαλτσούνης, εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ ἀσκητοῦ Γ. Τ. Φορέστη μὲ ἐπαρακαλεῖ νὰ μὴ τὴν ἐπιτρέψω, λέγων πρὸς ἐμὲ ὅτι τοιοῦτοτρόπως ὀδεῖ τίς ἀπορίτητα εἰς πράγματα ἀσήμικτὰ. Ἐγὼ ὁμῶς δὲν παρεδέχθην τὴν συμβουλήν τοῦ Κ. Σκαλτσούνη, καὶ ἐπεμορφώθην μὲ τὴν γνώμην τῶν ἄλλων. »

Ὁ Φίλος σου

ΙΩΑΝΝΗΣ Τ. ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ.

ΣΗΜ: ΔΙΑΘΑ:

Καὶ γιὰτὶ Δετόρο νὰ ἐπιστρέψῃς τὸ Σφουγγίτη, τώρα μάλιστα ὁποῦνς τρυναῖς;

—ο—

Φίλε Συντάκτα.

Ἦμουν καὶ ἐγὼ ἕνας ἀπὸ τῶν καλεσμένων στὸ χορὸν τῶν Ὀφριτζιναλέων. Πρῶτα ἐξαισῶ καὶ ἀπὸ μοναχὰ τὰ παιδιὰ τῆς γρηῆς Ἀλδιόνης ἤμπορουνε νὰ δύνουν—τί μὲν λες χοροὺς δικούς μας, ἤθελα νύσαι ἐμεῖς! Τὸ φασὶ μᾶς ἔθγαίνε ἀπὸ τὰ βουθούνια, ἐμεῖς οἱ κῆποι, γιὰ Φιλοζένια, ἐτραβιάμαστε ὅλοι μας στὴν κῆποι τοῦ σκασιμοῦ—Ἡ Κυρίαῖς ἦτανε ὄλαις τους δώδεκα, ἡ μισαῖς ἠτόπιας καὶ ἡ μισαῖς ζωτικαῖς μὰ ἀκούρατος σὲ βελανίον ὄλαις τους—Ἦτανε καὶ ἐκεῖς ὁ κύριος ἄνθρωπος ὁποῦθελε μὲ τῆς ἄγριας του συμβουλαῖς νὰ μὰς βάζε μὲ τὸ στανὸ, εἰς τὴν στρατὰ τοῦ Χριστοῦ,

ἀξιόλογος στὴν πίστη μου καὶ ἐξέβηκε καθυτὸ καὶ 'καὶ σὰ Σπηταλιέρης—Ἦθελ' ἔρτουν καὶ ἄλλαις πολλαῖς μὴ ἐσκιαχτικῶν μὴ πρωτοσυμπληρῶσιν τὸ ἀναθεματισμένον 13, τὸν ἀριθμὸ τοῦ Ἰουδα—Ἦθελα νὰ σοῦ γράψω καὶ ἄλλα μὰς σὺν ἐγάλασε τὸ στομάχι μου δὲ θέλω νὰν τὸ χαλάσω καὶ ἀλλουθῶνε.

Ταῦτα καὶ μὲ παραπονεμένο θυμὸ μίνα.

Ὁ Φίλος σου

Ο.

ΣΗΜ: ΔΙΑΘΑ:

Ὁ Φίλος Ο. δὲν τὸν ἐδίχσε ποῦ ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ προσκαλεσθῆ παρὰ ἤθελκε νὰ μᾶς δόσῃ καὶ ἕνα τὸσο χωριάτικο ῥα π ὀ ρ τ ο ; .

ΝΕΑΝΙΚΑΙΣ ΑΝΑΜΝΗΣΙΑΙΣ ΓΕΡΟΝΤΟΝΕΙΟΥ,
« ΗΜΟΥΝ ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΩΝΕ. »

Ἦμουν εἴκοσι χρονῶνε καὶ μιὰ μόνη σας μαπούλα... Ἐνα σας γλυκὸ λογάκι... μ' ἀποπέρινα τὴν καρδούλα! Γὰ νὰ μ' ἀγαπήσῃ μί α τὴν ψυχὴ μου εἶθε πουλήσῃ, Καὶ τὸ αἷμα τῆς καρδιάς μου τέτοια τόχη νὰ ἀποχτήσω! Εἶσαθε γὰ μίνα ὄραιας ὄλαις τότε γρηναῖς καὶ νεαῖς!

Καὶ ἐπίστευα, ὠμένα! εἰς ἐπίστην γυναικῶνε Πλὴν δὲν ἤμουνα ἀκόμα οὔτε εἴκοσι χρονῶνε! Σὰν τὸ μῦλο πῶς γυρίζει καὶ ὁ νοῦς τῶν γυναικῶνε Τόμαθα ὄντες δὲν ἤμουνα πλέον εἴκοσι χρονῶνε! Ἄλαλος! ὄνειρευόμενον εἰς ἐρωταῖς καὶ πίστιν, Καὶ πῶς φέμματα εἶν οὔλα τώρα μόνον κατεπεισθῆν! Μάθελα νὰ μὴ, γελοῦνε πάλιν ὄροι γυναικῶνε... Καὶ ἄς εἶθελ' εἶμ' πάντα .. πάντα εἴκοσι χρονῶνε! Τοῦ ὄραίου τότε φύλου ἐτραγοῦδουνα τὰ κάλλη! Ἦμουν' εἴκοσι χρονῶνε καὶ ἤξερε ἡ καρδιά νὰ πάλλῃ! Πῶς ἐλάτρευα Ἀγγέλου, ἔλεγα καὶ ὄχι ἄλλο! Ἦ. Τώρα ἐρωτες λατρεύω καὶ μόν' ἐρωτες θὰ ψίλλω— Ἄς γελάῃ, πῶς γεράζω ὁ χορὸς τοῦν κοπελῶνε. Τὸ ἀγαπῶ σὰν νὰ ἤμουν πάντα εἴκοσι χρονῶνε!

Πολλοὶ σκούζουνε ὅπως ἡ Ἀστυνομία 'μπαίνει στὰ Θεατρικὰ κόμματα' οἱ Βρυχιθελάδες ὅπως εἶνε μὲ τὴ Μαρτυρία οἱ Μαρτσιαλισταὶ ὅπως εἶνε μὲ τὴ Στερνήνη—Εἶνε ὁμῶς οὔλα—οὔλα φέμματα, ἀν ὁ Ἀστυνόμος χειροκροτᾷ ἢ σουρίζει δὲν τὸ κάνει σὰν Ἀστυνόμος, καὶ νὰν τὸ ζῆστε, ἀκολούθως εὐ θελήσετε σὰς τὸ ἀποδείχουμε τὸ ἐστραφῶν καὶ ἴ.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΔΕΒΑΛΙΤΗΣ.

ΓΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ. »

ΥΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΙΘΡΑ ΥΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΙΘΡΑ ΥΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΙΘΡΑ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
A1.Σ3.Υ1.Φ1.0027

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ